

Den unge romantikerns lidanden

Om dejtingfenomenet “icks” och kärleksrelationer i (den digitala) moderniteten

Institutionen för kommunikation och medier vid Lunds Universitet

Medie- och kommunikationsvetenskap

MKVK04 Hötterminen 2023

Skriven av: Vera Stiglund

Handledare: Magnus Andersson

Examinator: Emil Stjernholm

Abstract

Följande uppsats har titeln “Den unge Romantikerns lidanden” och är ett examensarbete i ämnet Medie- och kommunikationsvetenskap vid Institutionen för kommunikation och medier vid Lunds Universitet. Uppsatsen är skriven av Vera Stiglund och utforskar dejtingfenomenet icks. Åtta djupgående forskningsintervjuer har genomförts med syftet att dels studera vad icks är för unga som dejtar, dels analysera icks som en komponent i den samtida dejtrelationen. Undersökningens teoretiska perspektiv kommer i huvudsak från sociologerna Anthony Giddens (1992), Ulrich Beck och Elisabeth Beck-Gernsheim (1995) och Eva Illouz (2012) som alla, på olika sätt, har studerat kärlek i moderniteten. Analysen följer en kommersiell logik och visar, bland annat, hur den digitala präglingen av modern kärlek leder till en närmast kommodifiering till följd av de många valmöjligheterna som erbjuds på dejtingappar och sociala medier. Slutligen argumenteras det att icks kan förstås som ett nytt sätt för unga kvinnor att utöva sin individualitet på. Icks representerar den moderna kärlekens “normala kaos” och konflikten i att vilja bli älskad, men att vägra placeras inom strukturerna som älskandet (traditionellt) innebär.

Nyckelord: icks, the ick, dejting, kärlek, digitalisering, modernitet, individualisering, konsumtion, metareflexivitet

Innehållsförteckning

Abstract	2
Innehållsförteckning	3
1.0 Inledning	4
1.1 Icks: en presentation	5
1.2 Syfte och frågeställningar	6
2.0 Att förstå icks: metodologiska reflektioner	7
2.1 Val av metod	7
2.2 Urval och avgränsning	8
2.3 Tillvägagångssätt	9
2.4 Etiska reflektioner	10
3.0 Kärlek i en digital värld: tidigare forskning	12
4.0 Att förstå modern kärlek: teoretiska perspektiv	15
4.1 Kärlek och (den digitala) moderniteten	15
4.2 Individualisering	15
4.3 Det reflexiva känslöjaget	16
4.4 Kapitalism som en kulturell ram	16
5.0 Den unge romantikerns lidanden	18
5.1 Att navigera i mellan det digitala och icke-digitala	18
5.2 Kärlekens modernisering och drömmen om “the end game”	20
5.3 Från romantiska fantasier till besvikelser till... äckel?	22
5.4 Icks och mediering	26
5.5 You look so dumb right now	31
6.0 Är romantiken död? Avslutande diskussion och slutsatser	36
7.0 Referenslista	39
Bilaga 1	43
Bilaga 2	44

1.0 Inledning

Kärlekens komplexa väsen har alltid engagerat och fångat våra sinnen. Med storslagna berättelser om lust och passion har verk som *Den unge Werthers lidanden* och *Fröken Julie* fått oss att drömma om den våg av extatisk glädje som kärleken kommer med. Men berättelserna speglar också en svår konflikt mellan individens önskningar och sociala förpliktelser. Den unge Werther är olyckligt kär i en kvinna vars hjärta tillhör någon annan och överklassflickan Julie inleder en förbjuden relation med en betjänt på sin fars gods. Båda berättelserna slutar tragiskt i att Werther och Julie blir så förblindade av sin hjärtesorg att de inte ser någon annan utväg än att avsluta sina liv.

Dock, menar sociologen Eva Illouz (2012), är sådana motsättningar mellan samhälle och kärlek inte längre relevanta i det moderna västerländska samhället. I en nutida kontext skulle det finnas få ekonomiska och sociala hinder som stoppade både Werther och Julie från att göra sin kärlek till sitt första och enda val (Illouz 2012:4ff). Om något, menar Illouz, skulle vår samtida känsla för lust befalla både Werther och Julie att bortse från de problem som deras sociala miljöer ställer dem inför. De skulle snarare uppmanas att följa sina hjärtans föreskrifter och att ta hjälp av vänner och bekanta för att utrota orsakerna till sina hjärtesorger (ibid.). I en nutida kontext skulle Werther och Julie få råd om att jobba på sin självkänsla, inse sitt egenvärde och så småningom gå vidare med någon annan. Detta innebär inte att vi post- eller senmoderna inte vet någonting om riktig hjärtesorg, men det antyder att det har skett en social förändring som har påverkat både kärlekens och hjärtesorgens karaktär (ibid.).

Idag lever vi (dessutom) i en digitaliserad, social värld som på många sätt omformar det romantiska landskapet. För det första är digitala medier så pass integrerade i vår vardag att de också har kommit att bli en självklar del av vårt relationsskapande (se exempelvis Rehman & Hodgson 2020; Sernett et al. 2021; Goldberg, Yeshua- Katz & Marciano 2022; Bandinelli 2022). Med hjälp av sociala medier, nya medieteknologier och digital kommunikation kan vi inleda och underhålla mellanmännsliga relationer. På nätet kan vi möta likasinnade och vi kan använda våra olika plattformar till att tala om våra kärleksproblem eller för att finna tröst i andra som gör det med sina följare. dejtingappar har också blivit framträdande aktörer i våra sociala interaktioner och möjligheten att matcha med potentiella partners är större än någonsin (se exempelvis Kallis 2020; Garda & Karhulahti 2021). Det är inte heller ovanligt att vi använder oss av digitala medier när vi väl vill avsluta romantiska relationer (se exempelvis Gershon 2010; LeFebvre et al. 2019; Gershon 2020; Timmermans, Hermans & Oprea 2020).

Om vi tröttnar på en konversation som vi har inlett med någon online kan vi exempelvis välja att sluta svara på meddelanden och, vips, så är relationen avslutad¹. De lidanden som den unga, moderna romantikern ställs inför har formats av den digitala och sociala värld som vi idag lever i och skiljer sig därför från de motsättningar som Werther och Julie mötte. Men att påstå att kärlek idag är enklare än förr skulle vara felaktigt. Dagens romantiker möter istället nya utmaningar.

1.1 Icks: en presentation

“What’s your biggest ick?”

“Drinking out of a straw.”

“Drinking out of a straw? But you just did that.”

“Yes, but it’s different when a boy does it.”

Konversationen ovan är hämtad från ett videoklipp på TikTok-användaren Wyszkeys profil. Wyszkey kallar sig också för “Guy With The List” och som det namnet antyder sammanställer han, på sin TikTok, en lista över olika icks som tjejer menar att de får av killar i dejtingsammanhang. På plats tvåhundra fem hamnar "Don't drink out of a straw" (Wyszkey 2023). I det korta videoklipppet går det också att ana andra punkter på listan, som till exempel “Don't have sand on your feet” eller "Don't jump on a trampoline" (ibid.).

Under de senaste åren har “the ick”² blivit ett oerhört uppmärksammat och omdiskuterat dejtingfenomen, i synnerhet på sociala medier. Fenomenet refererar till hur man, i ett dejtingsammanhang, plötsligt och ofta av en oförklarlig anledning, blir avtänd på personen man dejtar (Urban Dictionary 2017). I januari 2023 hade TV-programmet Efter Fem ett inslag där de diskuterade “the ick” med psykologen Fredric Bohm (Efter Fem 2023). Han menar att fenomenet inte nödvändigtvis är någonting nytt, men att vi idag har större möjligheter till att vara kräsna när det kommer till romantiska och sexuella relationer (ibid.). Som Bohm är inne på är känslan av att bli avtänd på personen man dejtar ingen ny företeelse. Dejtingfenomen som “röda flaggor” eller “turn-offs” har också tidigare uppmärksamats. Men vad som skiljer icks från dessa är att icks inte verkar grunda sig i någon särskilt logisk förklaring. Snarare handlar icks om till synes triviala saker, som till exempel att ens dejt har

¹ Att plötsligt sluta svara på ett meddelande kallas för “ghosting”. Läs mer om ghosting i avsnitt 3.0 *Kärlek i en digital värld: tidigare forskning*.

² På engelska kallas dejtingfenomenet för “the ick”. En ick eller flera icks refererar till saken som man kan störa sig på hos den andra och som gör att man blir avtänd.

på sig ett visst plagg, skrattar på ett visst sätt eller, som i exemplet ovan, väljer att dricka ur ett sugrör.

På TikTok har fenomenet fullständigt exploderat. Där finns det bland annat en populär trend som heter "new ick unlocked" som går ut på att kvinnliga TikTok-användare lägger upp videoklipp på män som gör olika saker. Ett av de mest kända klippen är på en man som lagar mat i sitt kök. Mannen har på sig ett par ballerinastrumpor och på videoklipppet står det "new ick unlocked". Raden "You look so dumb right now" från Rihannas låt *Take a Bow* spelas i bakgrunden. Klippet har tre miljoner gilla-markeringar. Utöver trenden "new ick unlocked" finns det också andra klipp på TikTok som rör icks, som till exempel "Guy With The List".

När jag först började intressera mig för fenomenet fanns det inga studier eller etablerade definitioner för icks i befintlig forskning. Ändå tyckte jag mig höra om icks överallt - på sociala medier, i poplåtar, i dejtingdokusåpor, och kanske framförallt, i mina vardagliga samtal. Min förståelse för vad icks innebar baserades helt enkelt på vad jag hade hört och läst i olika populärkulturella sammanhang. Uppfattningen jag hade var att en ick refererade till någonting som man kunde störa sig på hos personen man dejtar och som gjorde att man plötsligt blev avtänd på personen i fråga. Gemensamt för dessa störningsmoment var att de framstod som till synes obetydliga och det var framförallt det som väckte mitt intresse. Jag undrade om det kunde vara så att Bohm hade rätt, att vi har blivit mer kräsna. Och om så var fallet undrade jag också vad det i så fall innebar för moderna kärleksrelationer. I december 2023, alltså i slutet av mitt uppsatsskrivande, hamnade ordet ick på den svenska Nyordslistan³. Där definieras ordet som ett drag eller ett beteende hos en person som kan upplevas som fränstötande (Kulturnytt 2023).

1.2 Syfte och frågeställningar

Syftet med denna uppsats är att analysera och studera icks som en komponent i den samtida dejtrelationen för att förstå den moderna kärlekens förändrade karaktär som, bland andra, Illouz (2012) diskuterar. Genom att integrera aspekter av den digitala kulturens (emellertid implicita) prägling av kärlek och dejtande, ämnar uppsatsen också att studera hur nya kommunikationsmönster, på olika sätt, omformar dagens romantiska landskap. För att uppfylla detta syfte har två grundläggande öppna frågor formulerats, anpassade efter studiens explorativa karaktär. Nämligen: Vad är icks, enligt unga människor som dejtar? Hur kan icks förstås som en komponent i den samtida dejtrelationen?

³ Nyordslistan består av ord som har etablerat sig i svenskan under året som har gått.

2.0 Att förstå icks: metodologiska reflektioner

Det föreliggande arbetet är, som tidigare nämnt, en explorativ studie. För att utforska och förstå icks och för att kunna besvara studiens frågeställningar valdes metoden av djupgående kvalitativa forskningsintervjuer. Detta avsnitt syftar till att ge en inblick i de överväganden som har gjorts och som står till grund för arbetet.

2.1 Val av metod

Den främsta motiveringen till valet av djupgående kvalitativa forskningsintervjuer var att en sådan metod skulle tillåta mig att utforska, definiera och samtidigt fånga den vardagliga förståelsen av icks (Kvale & Brinkmann 2014:44). Jag tog detta beslut efter en noggrann övervägning mot att potentiellt genomföra en kvalitativ textanalys av trender om icks på TikTok. Den kvalitativa textanalysen lägger stort fokus vid tolkning och förståelse av texter och hade kunnat vara fördelaktig att använda om jag exempelvis hade varit intresserad av att studera icks och dess representation på sociala medier (Bryman 2008:340f). Men det hade inte passat mitt syfte. Även om jag hade försökt forma den kvalitativa textanalysen utefter mitt syfte hade metoden begränsat mig - den hade inte tillåtit mig att ställa frågor och följdfrågor om icks som en levd erfarenhet, eller om kärlek och dejtande. Med den djupgående kvalitativa forskningsintervjun fick jag också möjlighet att sätta icks i en kontext av dejtande i Sverige, vilket jag såg som relevant. Framförallt med tanke på att det är först under år 2023 som icks har etablerat sig i det svenska språket (Kulturnytt 2023).

För att säkerställa struktur och, kanske framförallt, att de intervjufrågor som rörde kärlek och dejtande var generella i sin formulering (se avsnitt 2.4 för etiska reflektioner), valde jag att använda mig av semistrukturerade intervjuer (Brinkmann 2018:579). Det innebär att jag utgick från en intervjuguide i varje intervju, samtidigt som jag lämnade utrymme för följdfrågor och precisering. På så sätt var intervjuprocessen flexibel, samtidigt som det fanns en struktur i samtalen (ibid.). Den kortaste intervjun varade i trettio tre minuter och den längsta i en timme och fyrtio fem minuter. Sju av åtta intervjuer hölls på Zoom (se avsnitt 2.2 för urval och avgränsning, samt 2.3 för tillvägagångssätt).

2.2 Urval och avgränsning

I studien använde jag mig av ett målstyrt urval, där urvalet baserades på olika kriterier relevanta för uppsatsens frågeställningar (Bryman 2008:392). Intervjupersonerna uppfyllde

mina kriterier genom att alla var singlar, aktiva dejtare och i åldersspannet 25-30. Sex av intervjupersonerna var kvinnor och två var män. För att hitta informanter gjordes annonser på Instagram och Facebook där jag skrev att jag eftersökte singla män och kvinnor, inom åldersspannet 20-30 som ville ställa upp i en studie om icks, kärlek och dejtande. Jag efterfrågade ingen specifik sexuell läggning i mina annonser och var inte heller intresserad av att göra det, delvis på grund av de nya etiska riktlinjerna som har fastställts av den Samhällsvetenskapliga fakultetsstyrelsen vid Lunds Universitet där det, bland annat, står att: "Känsliga personuppgifter är uppgifter som avslöjar (...) en fysisk persons uppgifter om sexuell läggning" (Lunds universitet 2023:1, se även avsnitt 2.4 för etiska reflektioner). Dessutom ville jag använda mig av ett så brett urval som möjligt för att undvika att begränsa arbetet på något sätt - jag ville studera hur icks upplevdes av unga som dejtjar, oavsett sexuell läggning.

Genom annonserna fick jag svar från tio kvinnor och två män. Två av de som svarade på annonserna hade hittat dit på egen hand, resterande hade fått annonserna skickade till sig från andra. Således har även ett snöbollsurval använts. Redan innan annonserna publicerades hade jag beslutat mig för att ha ett maxantal av åtta informanter. Detta beslut togs då jag hade planerat att varje intervju skulle pågå i 30-60 minuter. Fler intervjuer hade inte fått plats inom tidsramen för arbetet, dessutom ville jag säkerställa kvalitet över kvantitet, samt ge mig själv tid att noggrant analysera det insamlade materialet (Kvale & Brinkmann 2014:157) Jag beslutade mig för att använda de sex första kvinnorna som svarade på annonserna, tillsammans med de två enda männen. Även detta beslut togs för att säkerställa ett så öppet urval som möjligt. Två av intervjupersonerna bodde i Stockholm, en i Umeå och resterande i Malmö.

Att det inte var en jämn fördelning mellan män och kvinnor i urvalet skulle kunna ses som en begränsning, samtidigt vill jag argumentera att eftersom att studien var explorativ, var det nödvändigt för mig att fånga upp dem som ville berätta om sina icks - i mitt fall var det färre män än kvinnor som visade sig intresserade av detta. Eftersom att jag initialt inte hade någon vetskap om icks potentiella genusaspekter kunde jag inte heller, i ett så tidigt skede, dra några slutsatser om varför så var fallet. I en framtida studie, eller i en utveckling av detta arbete, skulle det vara intressant att, genom ett mer jämförbart urval, fånga genusdimensioner tydligare. Eftersom urvalet har bestämts utefter kriterier relevanta för arbetets frågeställningar går det inte att dra empiriskt generaliserbara slutsatser av analysen (Bryman 2008:392). Intervjupersonerna kan inte representera en hel population. Dock skulle resultaten kunna

generaliseras teoretiskt, analysen visar exempelvis hur teorier om kärlek i moderniteten kan appliceras på studiet av kärlek och dejtande i en slags digital modernitet. Dessutom är det möjligt att betrakta studien som ett fall på det som har undersökts. Det är också fullt möjligt att använda studien som en utgångspunkt för framtida studier.

2.3 Tillvägagångssätt

Det första steget jag tog var att utforma en intervjuguide (se bilaga 2). Intervjuguiden har utgått från olika teman som har bestämts utifrån det teoretiska ramverket, samt den tidigare forskning som har varit relevant för studien. Intervjuguidens teman berörde framtidsvisioner, medieideologier, kärlekbegreppets modernisering, dejtingerfarenheter, icks, samt samtida strategier för att göra slut. Inom varje tema utformades olika frågor. Dessa frågor ställdes på ett öppet sätt för att ge informanterna möjlighet att självständigt beskriva sina erfarenheter, upplevelser och känslor gällande kärlek, dejtande och icks, inom ramen för de förbestämda temana. Intervjuguiden var också utformad så att det lämnades utrymme för följdfrågor och individuell anpassning.

Inför varje intervju frågade jag respektive informant om de ville genomföra intervjun fysiskt eller digitalt. Detta gjorde jag med hänsyn till deras bekvämlighet. Sju av åtta personer föredrog ett digitalt möte. De digitala mötena hölls hemifrån, där jag kunde sitta ensam och ostört. Detta gjorde jag med hänsyn till konfidentialitetskravet och för att undvika potentiella externa störningsmoment (Vetenskapsrådet 2002:12f). Den fysiska intervjun ägde rum hemma hos den specifika informanten, på dennes förfrågan. Där kunde intervjun genomföras på en plats som var trygg för informanten och där vi inte kunde störas av någon utomstående. Varje intervju inleddes med en presentation av studiens syfte följt av de etiska principerna (se bilaga 1), samt ett godkännande av ljudinspelning för transkribering. Jag bad också varje person att komma på ett pseudonym åt sig själv. Detta gjorde jag för att säkerställa intervjupersonernas anonymitet. De namn som används i analysen är alltså fiktiva namn.

Varje intervju spelades in och transkriberades därefter av mig. Jag valde att spela in och transkribera intervjuerna för att garantera att intervjupersonernas svar senare skulle citeras på ett korrekt sätt. Detta gjorde jag även för att minska risken för att mina egna uppfattningar potentiellt skulle kunna måla det insamlade materialet. Med detta sagt är jag medveten om att subjektiva uppfattningar alltid är svåra att undvika (Brinkmann 2018:589). Även i handlingen av att översätta en ljudfil till textform sker olika val och tolkningar (ibid.). När jag transkriberade intervjupersonernas svar försökte jag att hålla mig så transparent som

möjligt. Jag skrev ned alla ord, precis så som jag hörde dem. I analysen, där informanterna genomgående citeras, har jag i vissa fall valt att kursivera ord som har betonats av informanterna. Detta har jag gjort för att försöka efterlikna det skrivna svaret så mycket som möjligt med svaret som sades under intervjun.

Efter att datamaterialet transkriberats, genomfördes en tematisk analys (Bryman 2008:528f). Det innebär att först studerades transkriberingen övergripande, därefter påbörjades en kodning. Den första kodningen fungerade som en process för att kategorisera den insamlade datan, därefter delades dessa in i övergripande teman. Till slut bestod analysen av följande teman: dejtande och digital prägling, kärlekens modernisering, icks och äckel (petitesser, dissonans), icks och mediering, samt genus (representation och begreppsförståelse). När analysen var färdig raderade jag alla ljudfiler med de inspelade intervjuerna.

2.4 Etiska reflektioner

I forskningsintervjuer är det av stor vikt att ta ställning till forskningsetiska principer för att värna om deltagarnas konfidentialitet, anonymitet, integritet och frivilliga deltagande (Vetenskapsrådet 2002:6). Utgångspunkten för detta arbete har varit att genomgående följa dessa etiska principer. Jag har också läst och tagit hänsyn till de nya etiska riktlinjer som har fastställts av den Samhällsvetenskapliga fakultetsstyrelsen vid Lunds universitet (Lunds universitet 2023). I bilaga 1 går det att läsa om hur jag gick tillväga när jag läste upp de etiska principerna för intervjupersonerna. Nedan följer en kortfattad förklaring om hur principerna, på olika sätt, har tagits i beaktning.

Med hänsyn till informationskravet har deltagarna, innan varje intervju, underrättats om syftet med studien (Vetenskapsrådet 2002:7f). De har dessutom fått förklarat hur datamaterialet skall komma att användas samt var resultaten skall publiceras. Varje intervjuperson har blivit informerad om att deras deltagande är frivilligt och att de har rätt till att avbryta sin medverkan (ibid.). Intervjupersonerna har också vetat om, och visat samtycke, till att varje intervju har spelats in för att sedan transkriberas. De har också fått förklarat varför intervjuerna spelas in, och att ljudfilerna inte delas med någon utomstående, samt att ljudfilerna raderas efter att analysen är färdig.

Jag har också sett till så att deltagarna inte kan identifieras när studien senare skall publiceras. Detta, med hänsyn till konfidentialitetskravet (Vetenskapsrådet 2002:12).

Intervjupersonerna har anonymiserats, både genom fiktiva namn och genom att varje citat har presenterats på ett sätt som inte gör det möjligt att identifiera personen bakom citatet.

Det har även tagits hänsyn till de etiska riktlinjer som har fastställts av den Samhällsvetenskapliga fakultetsstyrelsen vid Lunds universitet. Det skulle kunna argumenteras att frågor som rör dejting är känsliga personuppgifter, eftersom att de “avslöjar en fysisk persons (...) sexualliv” (Lunds universitet 2023:1). Jag har varit medveten om detta och därför, i min utformning av intervjufrågorna, formulerat mina frågor på ett generellt sätt för att säkerställa att frågorna inte skulle upplevas som kränkande eller känsliga. Frågorna har inte rört sexuella preferenser, sexuell hälsa, sexuellt beteende eller liknande, det vill säga frågor som potentiellt skulle kunna upplevas som känsliga. I annonserna där jag efterfrågade deltagare nämnde jag att jag sökte personer som ville berätta om icks, dejtande och kärlek. Min uppfattning var att intervjupersonerna själva inte betraktade dessa samtalsämnen som känsliga, snarare verkade de vara entusiastiska till att dela med sig. Efter varje intervju frågade jag deltagarna hur de tyckte att intervjuerna hade känts och samtliga uttryckte att det hade varit kul att få vara med. Några sa att dejting och icks var deras roligaste samtalsämnen.

3.0 Kärlek i en digital värld: tidigare forskning

Som tidigare nämnt är icks ett outforskat begrepp, rent akademiskt. Det närmsta som går att komma är möjligtvis i boken *Gripes* (2009) där sociologen Jean-Claude Kaufmann studerar dispyter i romantiska förhållanden. De dispyter som Kaufmann studerar handlar om sådant som människor i parrelationer kan störa sig på hos den andra, som till exempel att ens partner lämnar toalettlocket uppe, eller låter handduken ligga kvar på golvet efter att ha duschat. Kaufmann menar att när en person, till exempel, lämnar toalettlocket uppe irriterar det den andre i dennes "strävan efter ordning", vilket orsakar en slags dissonans (Kaufmann 2009:12). I sin helhet är *Gripes* intressant, men den utgår från ett mikrosociologiskt perspektiv och erbjuder inga insikter om hur det moderna vardagslivet, på olika sätt, bidrar till dessa romantiska störningsmoment. Kaufmann studerar också irritationsmoment hos människor som redan lever i parrelationer. Icks verkar istället vara sådant som kan irritera i ett dejt-stadie, alltså innan man har inlett en relation med någon. Hursomhelst är *Gripes* (2009) ett bra exempel på hur petitesser och irritationsmoment inom kärleksrelationer har studerats förr. Det som följer nedan kommer istället fokusera på hur kärlekens karaktär på olika sätt omformas och präglas av en digitalisering. Denna förståelse är viktig för att kunna navigera och tolka dagens romantiska landskap, men också för att förstå hur icks kan placeras i det. Bredden på forskningsöversikten motiveras alltså utifrån vikten av kontextualisering i detta fall.

Många forskare har intresserat sig för hur sociala medier, nya medieteknologier och textbaserad kommunikation, påverkar olika aspekter av kärleksrelationer (exempelvis Rehman & Hodgson 2020; Sernett et al. 2021; Goldberg, Yeshua- Katz & Marciano 2022; Bandinelli 2022). Bland dessa aspekter är förändrade kommunikationsbeteenden framträdande, där fokus ligger på hur digitala medier idag används för att inleda och underhålla mellanmänskliga relationer. Ofta är sådan forskning inriktad på personer som är uppväxta omkring och efter millennieskiftet (se exempelvis Sernett et al. 2021; Skierkowski & Wood 2012; Selwyn 2009). De som är födda på 80- och 90-talet, även kallade "Millennials", har under sina tonår växt upp vid sidan av den digitala utvecklingen (Skierkowski & Wood 2012). Det gör den gruppen av individer till säregna eftersom att de har upplevt hur kommunikation har förflyttats från att bara ske ansikte-mot-ansikte till att även ske online (ibid.). Den grupp av individer som är födda strax därefter, "Generation Z", har inte bara växt upp vid sidan av den digitala utvecklingen, de har också, under stora delar av sina

liv, haft digitala medier invävda i sin vardag (ibid.). Båda generationer visar förändringar i kommunikationsmönster till följd av utvecklingen av nya medieteknologier (ibid.). Framförallt har digitala medier visat sig påverka innebörden av interpersonell kommunikation för dessa grupper (Skierkowski & Wood 2012; Selwyn 2009). Mitt arbete syftar inte till att studera generationsbegreppen "Millennials" eller "Generation Z", men de resultat som den nämnda forskningen presenterar understryker vikten av att erkänna digital kommunikation som lika betydelsefull som den kommunikation som sker ansikte-mot-ansikte, vilket är en viktig insikt för mitt arbete.

Med utvecklingen av nya digitala medier har vi idag en mängd olika sätt att inleda relationer på. Dejtingappar har exempelvis kommit att bli framträdande aktörer i våra sociala interaktioner (Kallis 2020; Garda & Karhulahti 2021). Dock visar forskning att det finns en del svårigheter när det kommer till att nätdejta. Många av de mest populära dejtingapparna är uppbyggda ungefär som ett spel, som växlar mellan att å ena sidan validera, å andra sidan avvisa användarna (Garda & Karhulahti 2021; Bandinelli 2022). Det gör att apparna emellertid används i ett underhållningssyfte snarare än för att hitta en kärlekspartner (Garda & Karhulahti 2021). Utöver detta menar Narr och Loung (2023) att dejtingapparna Tinder och Bumble är skapade på ett sätt som främjar tråkiga chattkonversationer. De förklarar detta som "datadriven kapitalism" och menar att flera sociala relationer kan säljas, ju oftare de försvinner (ibid.). En annan studie, som går i samma linje, är Minina, Masé och Smith (2022) som ser onlinedejting som en form av konsumtion. I artikeln följs det historiska förloppet av ekonomisk rationalitet och kärlek. Det argumenteras att kärleken inte längre är ett kollektivt val, utan snarare någonting som individen väljer själv (ibid.). Artikeln diskuterar också genomgående innebörden av "frihet" inom modern dejting. Resultaten som presenteras av Minina, Masé och Smith (ibid.) är intressanta för mitt arbete, för de visar, bland annat, att alternativa livsformer, som singelskap, flytande sexualitet och liknande, är tillgängliga i det kollektiva medvetandet i dag. Dessutom har begreppet "frihet" fått stort utrymme i mitt arbete och diskuteras vidare i analysen, inte nödvändigtvis i förhållande till ekonomisk rationalitet, men som en del av en digital dejtingkultur.

Idag är det inte ovanligt att digitala medier används som ett verktyg för att avsluta romantiska relationer (se exempelvis Gershon 2010; LeFebvre et al. 2019; Gershon 2020; Rehman & Hodgson 2020; Timmermans, Hermans & Oprea 2020). I boken *The break-up 2.0* (2010) intresserar sig Ilana Gershon för hur romantiska relationsuppbrott (att göra slut) upplevs och förmedlas genom användningen av, vad hon kallar för "nya medier" och digital

kommunikation. Vad Gershon studerar är vilka sätt som är dåliga sätt att göra slut på och resultaten visar att de sätt som anses dåliga ofta är medierade. Gershon introducerar begreppet “medieideologier” för att förklara hur människor tänker om, och använder, olika former av medier (se även Madianou & Miller 2011 som har utvecklat begreppet och använder sig av benämningen *Polymedia*). Tanken bakom medieideologier är att det finns olika värderingar kopplade till olika medieformer (Gerson 2010:3f). Gershon menar att dessa värderingar är viktiga att förstå eftersom mediet självt på så sätt blir en del av det som kommuniceras (ibid.). Sammantaget är det som Gershon presenterar intressant för mitt arbete, för det visar att onlineinteraktion inte enbart är “virtuell” (läs: som i inte verklig). Begreppet medieideologier har också kommit att få plats i analysen av arbetet, för att förstå icks och dess relation till mediering.

Många av Gershons insikter har fungerat som en språngbräda för vidare forskning på medierade uppbrottsstrategier. Framförallt har “ghosting” fått en ökad akademisk uppmärksamhet (se exempelvis LeFebvre et al. 2019; Timmermans, Hermans & Oprea 2020; Narr & Luong 2023). Ghosting innebär att man plötsligt slutar svara på meddelanden för att avsluta en relation och betraktas idag som en samtida strategi för att göra slut (LeFebvre et al. 2019). Detta trots att det fortfarande finns delade meningar gällande huruvida det är okej att ghosta eller inte (ibid.). Timmermans, Hermans och Oprea (2020) har studerat ghosting inom nätdejting och menar att det används som en strategi när det inte finns någon social överlappning mellan användare (ibid.). Den forskning som är fokuserad på ghosting visar att oavsett om medierade uppbrottsstrategier har blivit allt vanligare finns det fortfarande delade meningar gällande normer för att göra slut. Detta pekar, än en gång, på komplexiteten i dagens digitala dejtingkultur.

4.0 Att förstå modern kärlek: teoretiska perspektiv

Detta avsnitt syftar till att ge en inblick i de teoretiska perspektiv som kommer att sättas i arbete i samband med det analytiska arbetet. För att studera icks som en komponent i den samtida dejtrelationen kommer analysen grundas i teoretiska perspektiv på modernitet och moderna kärleksrelationer. Perspektiven kommer i huvudsak från sociologerna Anthony Giddens (1992), Ulrich Beck och Elisabeth Beck-Gernsheim (1995) och Eva Illouz (2012) som alla, på olika sätt, har studerat den moderna kärlekens, minst sagt, komplexa natur. Genomgående kommer analysen också utgå från antagandet att moderna samhällen idag genomsyras av en slags digital kultur och att den "digitala världen" inte enbart är virtuell (Pink et al. 2016; Gershon 2010).

4.1 Kärlek och (den digitala) moderniteten

För att förstå moderna kärleksrelationer krävs också en förståelse för vad modernitet innebär. Jag är medveten om att det, inom sociologin, finns en omfattande modernitetsdebatt. Det går till och med att argumentera att sociologin självt föddes ur ett ifrågasättande om modernitetens innebörd och dess potentiella konsekvenser. Framstående teoretiker som Marx, Durkheim och Simmel har alla försökt förstå och förklara innebörden av och övergången från "det gamla" till "det nya" (Illouz 2012:7). Än idag är sådana frågor aktuella. Mitt arbete syftar inte till att dyka in i en allt för komplicerad modernitetsdebatt, men det vore naivt att inte påpeka att debatten fortfarande är pågående. I mitt arbete kommer jag följa Giddens (1992), Beck och Beck-Gernsheim (1995) och Illouz (2012) i deras definitioner av moderniteten. Illouz menar att den period som följde första världskriget markerade en radikalisering av sociala förändringar som påverkade traditionella könsroller och kärlekens kultur, vilket har lämnat det västerländska samhället i en slags "hypermodernitet" (Illouz 2012:8). Giddens och Beck och Beck-Gernsheim nämner inte en specifik tidsperiod som en markör för modernitetens start, men diskuterar en rad sociala drivkrafter som har stått som grund för modernitetens utveckling.

Eftersom internet fortfarande var i sin linda när Giddens (1992) och Beck och Beck-Gernsheim (1995) skrev om kärleksrelationer i moderniteten, diskuterar de inte heller digitaliseringens inverkan på dem. Illouz (2012) resonerar däremot en hel del kring detta, framförallt gällande hur internet har varit betydande i skapandet av moderna romantiska fantasier. Exempelvis menar hon att vi, med nya medieteknologier, idag kan efterlikna en

virtuell upplevelse av intimitet med en verklig sådan (Illouz 2012:227f). Illouz menar att det ofta uppstår en dissonans mellan den virtuella "syntetiska" intimitet som vi kan uppleva på, exempelvis nätdejtingsajter, och den "verkliga" intimitet som sedan upplevs på en första dejt (ibid.). I min analys har idén om moderna romantiska fantasier fått stort utrymme, men jag utgår också från antagandet att den digitala världen varken är statisk eller enbart virtuell (Pink et al. 2016:1). Hur vi lever idag är sammanflätat med digital teknologi och nya kommunikationssätt, vilket gör att den digitala världen och den "verkliga" världen flyter samman alltmer (ibid.). Detta säger jag inte för att underminera Illouz och hennes idéer, analysen visar hur hennes perspektiv fortfarande är relevanta. Men ibland kommer jag också att föreslå utvecklingar av de argument som Illouz för.

4.2 Individualisering

En social drivkraft, viktig för modernitetens utveckling, har varit en tendens till ökad individualisering (Giddens 1992:44ff; Beck & Beck-Gernsheim 1995:52ff; Illouz 2012:12). Kortfattat kan individualiseringsprocessen beskrivas som en samhällsomvandling där olika samhällsinstitutioner betonar individens självständighet, autonomi och personliga val (Beck & Beck-Gernsheim 1995:3ff). Särskilt tydligt är hur det kulturella idealet om kärlek har förändrats över tid - tidigare följde det en slags religiös etik, men i samband med den sexuella revolutionen i mitten på 1900-talet uppmanades plötsligt kvinnor, inte mindre än män, till att själva välja kärleken (Giddens 1992:44ff; Beck & Beck-Gernsheim 1995:52ff; Illouz 2012:12). Det kulturella kärleksidealet sanktionerade därigenom en modell av jaget som privat, individualistiskt och med rätt till känslomässig frihet, vilket inte bara utmanade familjeinstitutionen, utan även samhällsstrukturer som patriarkatet (Illouz 2012:12)

När Giddens diskuterar individualisering fokuserar han på hur en ökad autonomi har förändrat traditionella former av intima relationer (Giddens 1992:7ff). Giddens menar att "den rena relationen" allt oftare återspeglas i moderna samhällen. Den rena relationen är en idealtyp som grundas på en sexuell och emotionell frihet och i den förenas två personer i individualistiska syften (Giddens 1992:55ff). Utvecklingen av den rena relationen är, enligt Giddens, relaterad till bredare samhällsförändringar, som tillväxten och normaliseringen av "plastisk sexualitet" och "flytande kärlek". Den plastiska sexualiteten är en decentrerad sexualitet, befriad från betydelsen av sex och sexualitet som reproduktion (Giddens 1992:7). Flytande kärlek refererar till en kärlek som är aktiv och som skiljer sig från idealet om kärlek

i det att den inte nödvändigtvis ser kärleken som någonting permanent och “för evigt” (Giddens 1992:66). Även Illouz erkänner den rena relationen (Illouz 2012:12).

I min analys har jag utgått från idén om ökad individualisering för att förstå hur modern kärlek upplevs och utövas. Men också för att förstå hur icks kan ses som ett nytt uttryck för individualitet. Teorin om den rena relationen har fungerat som en utgångspunkt för förståelsen av den samtida dejtrelationen och diskuteras vidare i analysen.

4.3 Det reflexiva känslolaget

Det reflexiva känslolaget refererar till hur individen på olika sätt ser, förstår och hanterar sina känslor (Illouz 2012:11). Illouz menar att det reflexiva känslolaget har varit en viktig del av modernitetens utveckling (ibid.). Även Giddens vidrör idén om känslomässig reflexivitet, men då i förhållande till teorin om “den rena relationen” (Giddens 1992:55ff). Det reflexiva känslolaget har också fått utrymme i min analys, men i en ny tappning. Jag visar hur intervjupersonerna vittnar om en reflexivitet som sker i flera led, en slags *metareflexivitet*.

4.4 Kapitalism som en kulturell ram

Illouz lägger stort fokus vid att diskutera bredare samhällsförändringar, som kapitalismen och dess påverkan på det moderna sociala livet (Illouz 2012:19f). Hon håller med Giddens och Beck och Beck-Gernsheim om att individualiseringen har varit en drivkraft för moderniseringens utveckling, men menar att den också har formats av kapitalismens kulturella ram (ibid.). Till exempel utgörs det moderna kärleksidealet av individualitet och egenintresse - värden som är typiskt kapitalistiska (Illouz 2012:59f). Många av Illouz andra argument följer också denna tankegång. När hon diskuterar moderna romantiska fantasier menar hon exempelvis att de baseras på samma slags syntes som vår förväntan på andra kommersiella varor (Illouz 2012:198ff). I min analys har detta perspektiv fått stort utrymme, dels i avsnittet om kärleksbegreppets modernisering men framförallt när icks introduceras och placeras inom ramen för den samtida dejtrelationen. Analysen följer också, likt Illouz, genomgående en slags kommersiell logik.

5.0 Den unge romantikerns lidanden

Följande kapitel syftar till att analysera icks som en del av den samtida dejtrelationen. Inledningsvis kommer jag att presentera hur intervjupersonerna själva beskrev sitt dejtande. Därefter kommer kärlekens modernisering att diskuteras i förhållande till begreppet frihet. Icks kommer sedan att introduceras och placeras inom ramen för moderna kärleksrelationer. Som avslutande analytisk del kommer populära representationer av icks att diskuteras, samt icks som ett könat begrepp. Vad innebär icks för unga som dejtar? Hur kan icks förstås i förhållande till den digitala kultur som genomsyrar det moderna romantiska landskapet? Och varför är icks ett särskilt viktigt begrepp för unga kvinnor? Sammantaget syftar dessa frågor till att förklara hur icks och moderna kärleksrelationer kan förstås, samt den digitala kulturens implicita präglning av dem.

5.1 Att navigera mellan det digitala och icke-digitala

I varje intervju bad jag intervjupersonerna att beskriva sitt eget dejtande. Det visade sig då att samtliga föredrog att initiera dejtrelationer digitalt. Det vanligaste sättet var genom olika dejtingappar. Hur dejtingapparna användes skilde sig dock från person till person. Vissa beskrev sig själva som aktiva nätdejtare och menade att de, på olika dejtingappar, brukade chatta med andra användare för att bestämma tid för träffar. Andra menade istället att de använde apparna för att underlätta interaktioner som senare skulle ske offline. Intervjupersonen Helena sa exempelvis:

På Tinder vet man ju att om vi har matchat, då vet jag att du tycker att det finns någonting med mig, du tycker att jag är attraktiv och då är det okej att jag flirtar med dig “IRL”⁴. Men om det finns någon i ens umgängeskrets som man tycker är snygg så blir det så, gud vad pinsamt om jag skulle visa mig sårbar eller säga att den personen är snygg och sen kanske inte få höra det tillbaka. Så ja, det är typ nätdejting man får göra.

I sitt svar beskriver Helena sin användning av Tinder som ett slags kompletterande verktyg för att kunna flirta med folk “i verkliga livet”. Därigenom belyser hon en intressant aspekt om hur gränserna mellan online och offline suddas ut. Via en dejtingapp kan Helena säkerställa att en

⁴ IRL står för In Real Life och översätts ungefär “i verkliga livet”. Förkortningen refererar alltså till den interaktion som sker ansikte-mot-ansikte i kontrast till den interaktion som sker online.

annan person är intresserad av henne och på så sätt kan hon också undvika att hamna i obekväma sociala situationer, såsom ett potentiellt avvisande av en annan person "IRL".

Intervjupersonen Jack skilde sig lite från resterande när han berättade om hur han dejtade. Han menade att han aldrig hade använt dejtingappar och sa att han inte heller var intresserad av att göra det i framtiden. Jack menade att det kunde kännas "krystat" att dejta på det sättet och sa att om han träffar någon som väcker hans intresse så väljer han istället att följa personen på sociala medier för att initiera en interaktion på så sätt:

Jag brukar mest slidea⁵ på folk på Instagram. Alltså att jag börjar följa den och så följer den tillbaka och sen efter ett tag kanske jag skriver ett meddelande. Och om det verkar finnas en ömsesidig attraktion så frågar jag ut personen på en dejt.

Trots att Jack inte använder dejtingappar visar hans svar att även han föredrar att initiera dejtrelationer digitalt. Jack påpekar att genom att göra så kan han säkerställa att attraktionen är ömsesidig innan han tar steget och frågar ut personen som han är intresserad av.

5.2 Kärlekens modernisering och drömmen om "the end game"

Gemensamt för samtliga intervjuer var att de gick i linje med teorin om "den rena relationen" (Giddens 1992:55ff). På olika sätt framställdes kärleken som ett slags utövande av individualitet. När intervjupersonen Angie berättade om varför hon använder dejtingappar sa hon exempelvis att:

Någonstans så finns ju drömmen av kärlek när man är på dejtingappar. Nästan alla jag känner har träffat någon så, vilket gör att man fortfarande är kvar. Jag är dock lite trött på dejtingappar för tillfället och har varit det ett tag. Men det är väl därför man går in. Eller för att man är kåt. (Skratt).

Här visar Angie att det kulturella kärleksidealet är närvarande, samtidigt som hon talar om sin sexualitet som fri och decentrerad (Giddens 1992:7). Det antyder att Angie har möjlighet och frihet att själv utöva sin individualitet inom det sexuella utrymmet (Giddens 1992:7; Illouz 2012:59ff).

⁵ "Slidea" kommer från det engelska slanguttrycket "sliding to someone's DM". Det innebär att man skriver ett direktmeddelande till någon på sociala medier för att få deras uppmärksamhet.

I varje intervju var det också tydligt att alternativa livsformer, som singelskap, ensamstående föräldraskap eller öppna relationer, fanns tillgängliga i det kollektiva medvetandet. Även om det kulturella kärleksidealet var närvarande var det alltså inte alltid självklart att kärlek skulle ske inom strukturerna för ett traditionellt förhållande. Intervjupersonen Helena sa exempelvis att hon ibland kan fantisera om att i framtiden ha ett bröllop och om hur det isåfall skulle se ut. Hon sa att hon då framförallt ser fram emot att få ha en rolig fest eller att få klä sig vackert. Därefter tillade hon att hon också kan fantisera om att en dag skilja sig och att även en skilsmässa skulle kunna vara en "kul grej". Inte alla uttryckte samma lättsamhet gällande just en skilsmässa men samtliga intervjupersoner menade att de såg fram emot ett bröllop snarare än ett äktenskap. I följande citat summerar Liv den allmänna uppfattningen väl:

Äktenskap är inte alls viktigt för mig. Jag vill absolut fira kärleken, alltså om jag träffar någon som jag tror är den rätta personen så vill jag absolut kunna fira det på något sätt. Men jag känner inte att det måste vara signerat att nu lever jag och du livet ut, i vått och torrt tills döden skiljer oss åt, för jag tror inte riktigt på att människor är till dess att döden skiljer dem åt.

Äktenskapet, i dess traditionella och religiösa mening, verkar inte vara någonting särskilt tilltalande, varken för Helena eller Liv. Inte heller verkar äktenskapet vara någonting som förväntas av dem. Dessutom går Livs tankegång i linje med det som Giddens kallar för "flytande kärlek", det vill säga idén om att kärlek inte nödvändigtvis är någonting permanent eller för evigt (Giddens 1992:66). Enligt Giddens är den flytande kärleken en förutsättning för "den rena relationen", eftersom den understryker den sexuella och emotionella frihet som ett sådant förhållande innebär (ibid.). Helenas och Livs svar talar om en ökad självständighet från de juridiska och moraliska förbindelser som äktenskapet kommer med och framförallt visar deras svar att de båda har *frihet* att själva välja (Illouz 2012:59ff).

Men frihet är ett vitt begrepp med varierande betydelser i olika sammanhang. I konsumentsfären kan man säga att frihet ligger i möjligheten att välja ett par skor över ett par andra, på den kapitalistiska marknaden kan frihet få betydelser som "egenintresse" och inom kärleksrelationer, åtminstone enligt Illouz (2012:59ff), vilar friheten i en uttrycksfull individualism och känslomässig autonomi. Mina intervjuer visade att i en kontext av modern (digital) dejtingkultur har friheten en tämligen komplex natur. Vissa menade att dejtingappar

och sociala medier har bidragit till ett stort utbud av potentiella partners och därigenom även en större frihet och möjlighet att hitta “den rätte”. Andra menade istället att friheten gav motsatt effekt, att det stora utbudet har hindrat möjligheten att hitta rätt. Beck och Beck-Gernsheim (1995:52ff) menar att ett problem med den ökade tendensen till individualisering är att den moderna individen idag ställs inför oändligt många val, vilket också påverkar och försvårar moderna kärleksrelationer. Jag kommer att återkomma till detta i ett senare avsnitt av uppsatsen, men just nu vill jag fokusera på intervjupersonernas övergripande beskrivning av frihet i denna kontext. Den påminner nämligen mycket om den i konsumentsfären och landar i att vi idag, på gott och/eller på ont, är fria att välja mellan flera alternativ på dejtingappar och sociala medier. I enlighet med Illouz framstår kärleken därigenom som en slags konsumtionsvara, där dejtingappar och sociala medier blir platser för individen att utöva sina konsumtionsval på (Illouz 2012:227ff). Dessutom går det att ana det kapitalistiska värdet av “egenintresse” i formuleringen om “den rätte”, eller i alla fall det individualistiska i att ha en önskan om att en dag hitta den perfekta partnern för att uppnå egen personlig lycka (Illouz 2012:198f; Giddens 1992:44ff; Beck & Beck-Gernsheim 1995:4ff).

I en del av varje intervju frågade jag “Är kärlek någonting du drömmer om?”. På den frågan svarade Ellen: "Jag tror att någonstans är det så, the end game liksom" och i resterande intervjuer fick jag liknande svar. Samtliga uttryckte att de på olika sätt drömmer om kärlek. Så frågan är då: om idealet om kärlek finns och om möjligheten att hitta potentiella partners är stor, varför är det då så svårt att faktiskt hitta “den rätte”? Låt oss tala om icks.

5.3 Från romantiska fantasier till besvikelser till... äckel?

Icks är saker som får en att känna *usch*, saker som gör en äcklad, som ger en shivers.

I samtliga intervjuer beskrevs icks ungefär som i Angies svar ovan. Intervjupersonerna menade att icks är olika småsaker som man, i ett tidigt dejtstadie, kan störa sig på hos den andra och som, framför allt, väcker känslor av *äckel*. Vissa menade att de kunde få icks av hur andra skriver eller presenterar sig online (detta kommer jag gå in på mer utförligt under rubriken *Icks och mediering*). Andra menade istället att man främst får icks av interaktioner som sker ansikte-mot-ansikte, ofta då över fysiska attribut, små personlighetsdrag eller liknande. Angie sa till exempel att hon får icks av seglarskor och tightsa jeans och Liv sa att

hon får icks av fula händer. Något som framträdde tydligt under intervjuerna var att icks inte nödvändigtvis har någon bakomliggande logisk förklaring, som till exempel att man får en dålig känsla av att någon behandlar en dåligt, eller att någon har värderingar som går emot ens egna. Icks ligger snarare i de små detaljerna. Intervjupersonerna kunde emellanåt skratta åt sina egna icks och, ibland på ett ursäktande sätt, säga att “jag förstår att detta är ytligt, men...” eller “detta låter så dumt, men...”. En av Ellens icks var följande:

Jag hade en ick på en kille, det här är så taskigt, men han hade jättemycket Åhus-dialekt, och det kom bara fram i vissa ord, men när det väl kom fram så var jag så, nä, det här går inte. Jag kan inte ha någon som säger ‘brö-ed’, det här flyger inte. (Skratt). Jag tror det är mycket återkommande att jag får många små icks.

Helena sa att hon får icks av killar som går i shorts i alldeles för kallt väder och av killar som spelar kortspelet Magic. Paula sa att hon får icks av killar som rör sig långsamt och Liv sa att: “Kläder för mig kan vara en ick, för korta byxor, eller om de cyklar på för låg växel”. Flera av intervjupersonerna påpekade också att icks inte är relevanta om det är så att man redan har utvecklat känslor för personen man dejtar. Paula sa att: “Om jag redan är kär i någon så skulle det inte hända att jag plötsligt äcklas av personen och inte klarar av att vara kvar” och Liv sa att om man är kär i någon så ser man inte icks: “Då är det snarare att allt som personen gör är gulligt”. Intervjupersonerna valde ofta att påpeka att icks uppenbarar sig i ett tidigt skede av dejtandet, långt innan det ens finns potential för starka känslor att formas och menade att när en ick väl har uppenbarat sig så tenderar det att göra personen i fråga mer kritisk mot den de dejtar, vilket ökar medvetenheten om fler kommande störningsmoment.

Eftersom icks ofta rör sig om små, till synes banala saker, menade intervjupersonerna att man inte heller ville nämna sina icks som skäl i de fall som man har valt att avsluta relationer på grund av dem. Av respekt använde man sig istället av medierade uppbrottsstrategier, som att gradvis sluta svara på meddelanden tills dess att relationen är avslutad eller, i vissa fall, direkt ghosting (se exempelvis LeFebvre et al. 2019; Timmermans, Hermans & Oprea 2020; Narr & Luong 2023). Liv menade att det hade varit taskigt att säga att: “Du hade fula händer, så vi avvaktar med en andra dejt” och Ellen var inne på samma spår och förklarade att det “rimligaste” i ett sånt läge är att låta relationen rinna ut i sanden på ett naturligt sätt.

Att avsluta en begynnande kärleksrelation på grund av att någon har en specifik dialekt, eller fula händer, eller ett intresse för kortspelet Magic, kan verka trivialt. Men av någon anledning väcker dessa små detaljer starka känslomässiga reaktioner - de gör att man, rentav, blir äcklad. Frågan är då, varför denna starka känslomässiga reaktion?

Illouz skulle förmodligen mena att icks är besvikelser som uppstår i kraschen mellan romantiska fantasier, idealisering och verklighet (Illouz 2012:198f). Med start i slutet av 1700-talet blev romantisk fantasi en institutionaliserad praktik inom konsten och senare även inom populärkulturen och konsumtionssamhället (ibid.). Illouz menar att denna institutionalisering också har format människans romantiska begär och att en romantisk längtan har kommit att bli ett slags permanent tillstånd för den moderna individen. Dessutom, menar Illouz, utgör internet en av de största omvandlingarna för modern romantisk fantasi (Illouz 2012:227f). Illouz särskiljer två former av romantiska fantasier som har skapats i moderna samhällen och som har möjliggjorts av digitaliseringen. Den första är en romantisk förväntan baserad på samma slags syntes som vår förväntan på en semester eller en annan slags konsumtionsvara (ibid.). Dissonansen mellan en idealbild av en semester och den faktiska upplevelsen av vistelsen kan leda till besvikelser och detsamma, menar Illouz, skulle kunna appliceras på romantiska fantasier inom moderna kärleksrelationer (ibid.). Den andra formen av romantisk fantasi har skapats i ett försök att, via olika medieteknologier, efterlikna en virtuell upplevelse av intimitet med en verklig sådan. Illouz menar att den intimitet som skapas på, till exempel, nätdejtingsajter, inte är verklig (ibid.). Snarare baseras den på ett föremål vars fysiska närvaro ännu inte har påträffats (ibid.). Illouz menar alltså att det är möjligt att uppleva någonting som efterliknar intimitet när man skriver med en annan på dejtingappar, men att verklig intimitet enbart kan upplevas i det verkliga livet. Tillsammans bidrar detta till olika former av dissonanser mellan förväntan och verkligheten, vilket resulterar i att vi blir besvikna, alldeles för snabbt. Om vi utgår från detta tankesätt och applicerar det på vad intervjupersonerna vittnar om skulle det gå att argumentera som följande. Via en dejtingprofil, eller via sociala medier, har intervjupersonerna målat upp en idealbild av en annan person, denna bild stämmer inte överens med den person som de sedan träffar i det verkliga livet, det uppstår en krasch mellan förväntan och verklighet och intervjupersonerna blir besvikna (ibid.).

Utifrån ett sådant perspektiv framstår dejtingappar och sociala medier också som centrala i skapandet av romantiska fantasier, för på samma sätt som de erbjuder en plats för människor att utöva sina konsumtionsval på blir de även en plats där användare kan idealisera

sig själva. Detta är förvisso en intressant poäng, viktig för förståelsen för modern romantisk fantasi, men problemet är att den missar att förklara den starka känslomässiga reaktion som intervjupersonerna vittnar om. Intervjupersonerna blir inte enbart besvikna, de blir äcklade.

Många av intervjupersonerna menade också att de har blivit bättre på att uppmärksamma icks än på att uppmärksamma bra saker hos personer de dejtar. Liv sa att hon trodde att det har att göra med det stora utbudet som finns på dejtingappar:

Jag tror att vi har blivit så himla vana vid nätdejting och att kunna svajpa och träffa folk snabbt. Och att vad som gör att relationer tar slut är att vi tror att det finns mycket bättre där ute.

Vad Liv säger här är intressant, för det återkopplar till diskussionen om frihetens natur inom den samtida dejtingkulturen. Å ena sidan verkar dejtingappar och sociala medier ha bidragit till ett stort utbud av potentiella partners. Å andra sidan verkar denna frihet emellertid ha motsatt effekt. Den digitala präglingen av kärleken verkar närmast leda till en slags kommodifiering eller varufiering på grund av de många valmöjligheterna (Illouz 2012:198f). På samma sätt som man kan känna “snygg tröja, men synd på kragen”, verkar en åhus-dialekt kunna leda till ett romantiskt avvisande.

Sammantaget menar Giddens, Beck och Beck-Gernsheim och Illouz att det kulturella kärleksidealet har utmanat olika samhällsstrukturer (Giddens 1992:44ff; Beck & Beck-Gernsheim 1995:52ff; Illouz 2012:12). Med det fick kvinnan lika mycket rätt som mannen till att utöva sin individualitet och sin känslomässiga frihet (Illouz 2012:12). Hon fick lov och frihet till att välja ut en person bland flera andra och ställa sig själv inför frågan “Är denna personen rätt för mig?” (Illouz 2012:19). Att leta efter icks är också ett utövande av individualitet, men där frågan man ställs inför istället är formulerad som “Varför är denna personen *inte* rätt för mig?”. Och vad Liv lyfter i citatet ovan pekar på en av de baksidor som också kommer med den ökade individualiseringen, nämligen att vi verkar ha hamnat i ett läge där vi nu har så många val att det ibland, till och med, blir svårt att omfamna kärleken (Beck och Beck-Gernsheim 1995:52ff; Illouz 2012:108).

Svaren skilde sig dock gällande hur väl en ensam ick räcker för att fatta beslut om att avsluta en begynnande kärleksrelation, men det fanns en samstämmighet kring att känslan av äckel som icks kommer med är svår att ta sig förbi. När Ellen beskrev hur hon upplever sina

icks sa hon:

Jag blir nog lite äcklad, jag tror att det är det som händer, jag blir avtänd. Ja, avtänd är det jag blir rakt av, så nej, okej nu backar jag. Det är också någonting annat, också ett fruktansvärt ord, men man blir ju lite "cringe" av det, alltså att man blir lite så, jag skäms för din skull, att du gör det här. Och jag ser igenom dig. Det är nog det som händer ganska mycket.

Ellens svar här är intressant, för det indikerar både en medvetenhet om och en reflektion över sina egna känslor, vilket tyder på ett slags reflexivt känslolag (Illouz 2012:11; Giddens 1992:44ff). I sitt svar påpekar Ellen dels att icks gör henne äcklad och avtänd, dels förklarar hon hur icks kan få henne att skämmas för någon annans beteende. Det sistnämnda är särskilt anmärkningsvärt, för det visar att icks faktiskt är mer än bara subjektiva åsikter - de verkar också formas av sociala normer. Även Helena vidrörde temat om att skämmas för någon annans skull. Hon menade att när hon uppmärksammar en ick hos någon som hon dejtar blir hon framförallt rädd för att det senare kan komma att reflekteras dåligt på henne: "Jag kanske kan acceptera det här äckliga beteendet, men hur kommer *jag* se ut i andras ögon om jag accepterar det?". Till skillnad från Ellen reflekterar Helena inte bara över sina egna känslor, utan även över andras potentiella emotionella reaktioner. Helenas svar vittnar om en reflexivitet i flera led, någonting som jag vill kalla för en *metareflexivitet* - om rädslan för att någon annans beteende potentiellt kan komma att slå tillbaka på jaget. Denna metareflexivitet var framträdande i fler intervjuer, inte minst när det kommer till icks och mediering.

5.4 Icks och mediering

Under intervjuerna framkom det att många icks är, på olika sätt, kopplade till mediering. Intervjupersonen Angie beskrev till och med sin uppfattning av icks som en känsla av äckel som uppenbarar sig när hon ser hur folk betar sig, skriver eller presenterar sig online. När hon berättade om sina icks fokuserade därför vår intervju mycket på icks relaterade till nätdejting. Angie menade att hon kunde få icks redan i urvalsprocessen av nätdejting, alltså när hon svajpar på, i detta fall, Tinder. Hon sa att det då ofta handlar om hur män på olika sätt väljer att presentera sig på dejtingappar, men framhöll också att konsekvensen av hennes icks då inte blir värre än att hon sveper bort personen i fråga. Som exempel sa hon att: "Killar som bara har bilder på sig själva när de är ute och dricker öl, de går bort direkt". Angie sa också att när

hon upplever icks i urvalsprocessen blir hon inte äcklad, men menade att hon aldrig skulle få för sig att gå på en dejt med någon som presenterar sig på ett sätt som inte tilltalar henne. Ellen började med att säga att hon inte skulle klassa känslan som hon får av dejtingprofiler som icks, men tillade sedan:

Jo nu ljuger jag, jag får ju icks hela tiden när jag kollar på folks profiler, det är så jag sällar bort många av dem. Jag har ju inte ens nämnt alla klassiska, liksom, gymbild, nej! Du kan vara naken på överkroppen men då måste det vara en väldigt naturlig bild. Dubai, *jättestor* ick, om jag ser en bild från Dubai tänker jag att det här kommer aldrig gå.

Likt Angie talar även Ellen om självrepresentation och pekar på saker som hon anser vara avtändande på andras dejtingprofiler. Anmärkningsvärt är dock att Ellens icks går från att handla om småsaker till att även röra sig om större frågor. I kommentaren om Dubai går det närmast att ana politiska värderingar. När jag frågade Ellen om hur det kom sig att hon först inte ville klassa känslan som hon får av dejtingprofiler som icks sa hon att hon inte kan äcklas av någon som hon inte ens har haft kontakt med. Hon fortsatte med att förklara att det kanske egentligen är rimligare att prata om preferenser i urvalsprocessen och icks när man väl har börjat interagera med någon. Även Paula var inne på samma spår. Paula sa att hon ofta stöter på dejtingprofiler som inte tilltalar henne men att hon inte blir äcklad i processen av att svepa bort någon, eftersom personen som hon sveper bort inte har gjort henne något, personligen.

Det verkar alltså inte vara ovanligt att uppleva en smula ick när man ser profiler som inte tilltalar en på dejtingappar, men eftersom att man själv inte har gillat profilen har man inte heller gjort en emotionell investering i personen som man väljer att svepa bort (Illouz 2012:198f). Då har man ingenting att bli besviken på och det finns inte heller någon risk för att personens oönskade beteende potentiellt kan komma att slå tillbaka på en själv. Väljer man däremot att gilla en person på en dejtingapp har man uppoffrat någonting i bara den handlingen - man har investerat emotionellt i personen i fråga (ibid.). Skulle det då plötsligt uppstå en ick, verkar äcklet, eller i alla fall besvikelsen över att ha gillat en person som sedan gjort en lite äcklad, bli starkare. Det går dock att kritisera denna förklaring och mena att den är alltför funktionalistisk, det är viktigt att komma ihåg att människan inte alltid är rationell och kalkylerande.

Intervjuerna visade också att en vanlig ick kunde vara att någon som man är intresserad av lägger upp någonting på sina sociala medier som man själv anser vara oattraktivt. Intervjupersonen Valentina sa att ett exempel skulle kunna vara att man har matchat med en person på Tinder som man har klickat med och sedan har börjat följa på Instagram, men så visar det sig att den personen gör musik som är dålig eller att den lägger upp andra pinsamma saker. Om det skulle hända skulle Valentina kunna ta bort matchningen och sluta följa personen på Instagram och på så sätt avsäga sig kontakten med personen i fråga. Intervjupersonen Paula var inne på samma spår och sa:

När man ser att folk lägger upp storys eller något på Instagram. Alltså, sånt kan verkligen förstöra om man är intresserad av någon. Då känner man inte den personen så bra och så lägger den upp någonting och så får man bara en sån känsla av att, *usch* nej, vad pinsamt, det där går inte. Och så tappar man liksom allt. Det är väldigt vanligt tycker jag.

Här påpekar både Valentina och Paula att deras bild av en potentiell partner kan påverkas av hur den presenterar sig på sociala medier. Till viss del utmanar det Illouz och hennes syn på hur människor uppfattar och relaterar till varandra, genom att visa att dissonansen mellan idealbilden och verkligheten inte enbart begränsas till hur människor presenterar sig “i verkliga livet” (Illouz 2012:227f). Som tidigare nämnt menar Illouz att internet har skapat en plats där den moderna romantiska fantasin kan frodas, att vi på dejtingappar eller sociala medier kan träffa folk, men ändå inte riktigt mötas, eftersom att den verkliga intimiteten är begränsad till det “verkliga livet” (ibid.). Men både Valentina och Paula påpekar att den interaktion och den presentation som sker digitalt, via sociala medier, inte enbart är virtuell - den är betydelsefull och spelar stor roll för dem. Detta innebär inte att underminera idén om att sociala medier är en plats för idealisering (ibid.). Snarare stärker Valentina och Paula det påståendet genom att påpeka att de som lägger upp pinsamma saker på sina sociala medier misslyckas i att idealisera sig själva.

Att Valentina och Paula värderar hur potentiella dejter presenterar sig i offentliga sammanhang är egentligen inte särskilt förvånande. På en första dejt eller i ett annat första möte sker också en värdering av det första intryck som man får av personen man dejtar. Det som skiljer sig här dock, är det påtagliga skiftet som Valentina och Paula nu vittnar om - deras första intryck av en person kan formas av hur personen i fråga framställer sig på sina sociala

medier och denna värdering sker alltså redan *innan* det första mötet. Sociala medier framstår därigenom som ett nytt offentligt rum, som spelar roll, både för idealisering av jaget men och som ett verkligt första intryck för betraktaren. När jag frågade Paula om vad hon menade med att hon kunde känna just “usch, nej, vad pinsamt” över vad någon annan lägger upp på sina sociala medier sa hon:

Men det blir typ att man känner att, oj, hur kan du själv inte se att detta är konstigt att lägga upp? Och sen blir ju allting så synligt på sociala medier också, vilket såklart spelar in. Att då blir det liksom att *alla* kan se det som den här personen lägger upp. Och om det är alldeles för pinsamt så vill jag inte att andra ska veta att jag och den personen har snackat liksom.

Här återkopplar Paula till det som Ellen och Helena också diskuterade i sina intervjuer, om känslan av att skämmas för någon annans skull. Det är tydligt att Paula både reflekterar över sina egna känslor och över andras potentiella emotionella reaktioner. Paula vittnar om en metareflexivitet, där hon först gör en egen bedömning av det oönskade beteendet och sedan även reflekterar över huruvida andra potentiellt kan komma att reagera på det, samt hur det oönskade beteendet kan komma att slå tillbaka på henne. Paula påpekar också att det finns en synlighet på sociala medier som spelar roll, vilket stärker tanken om att sociala medier är platser som fungerar som “front stages” eller som är till för marknadsföring och idealisering av jaget (Illouz 2012:229). Detta visar, än en gång, hur betydelsefull den digitala presentationen av en person verkar vara, i alla fall för mina intervjupersoner. Den digitala presentationen framstår som minst lika viktig som den “verkliga” presentation som man kan uppleva vid ett första möte “i verkliga livet” på, till exempel, en första dejt.

Ett annat exempel på icks och mediering gällde hur andra skriver och för sig i text. Vissa menade att personer som använder för mycket emojis är en ick eller att personer som inte kan skriva grammatiskt korrekt är en ick. Liv menade att användare på dejtingappar som blir djupa alldeles för snabbt kan vara en ick och förklarade det som följande:

Alltså, nätdejting för mig är så ytligt, och oftast väldigt tråkigt, och jag vill helst inte sitta framför min telefon och skriva om mina drömmar och hur jag upplever världen och vad jag tänker på när solen lyser in i mitt sovrumsfönster. Då känner jag att det här orkar jag absolut inte svara på. Då blir jag så, nej, bort. Eller om de

skriver paragrafer, alltså långa meddelanden, det orkar jag inte läsa. Om det inte är någon jag bryr mig om så tänker jag inte ta fem minuter och sitta och läsa ett meddelande, då kan jag gå in, se meddelandet och sen bara, nej.

Detta citat är särskilt intressant i förhållande till det moderna idealet om kärlek. Liv beskriver ett väldigt rationellt tänk, bland allt annat, och talar om chattandet på dejtingappar på ett sätt som nästan påminner om att effektivisera sin tid. Citatet blir närmast som antitesen för hur romantik vanligtvis beskrivs och styrker idén om att modern kärlek är någonting som skall konsumeras, snabbt (Illouz 2012:59ff). Ellen hade också ett exempel på en konversation på en dejtingapp som hon nyligen hade haft med någon, där hon direkt upplevde en ick:

Han skrev typ "Hallå" och sen ett nytt meddelande där det stod "Jag har en viktig fråga" och då kände jag okej nice, jag tycker det är nice när de inleder och skriver direkt och så ska man svara på någonting. Så skrev jag typ "Nervös" tillbaka och ingenting annat och då blev han så "Va? Vad menar du? Varför blir du nervös?" och det var ju pyttelitet, men samtidigt så känner jag att om du inte ens kan hänga med på det så kommer det här aldrig flyga, typ.

Här säger Ellen att vad som går fel i konversationen egentligen är ganska litet, men att det ändå blir stort för henne. Personen som Ellen pratar med verkar inte vara tillräckligt förstående för det språk och den jargong som Ellen anser vara normalt. Detta är intressant, för det säger dels någonting om dejtingappar som en teknologi, men också om den digitala kommunikationen som en praktik. För Ellen verkar den virtuella upplevelsen av intimitet vara likställd med en verklig sådan (Illouz 2012:227f). Ellen menar att om det inte klickar mellan henne och en annan i textform så kommer det förmodligen inte heller att klicka mellan dem "i verkliga livet". Framförallt visar Ellens svar hur online och offline flyter samman. Upplevelsen som Ellen har av digital kommunikation är inte enbart virtuell - den är verklig och den är betydelsefull.

I varje intervju hade jag dessutom en del där jag frågade om intervjupersonerna upplevde olika former av digitala medier (chattforum och medieteknologier inkluderat) som mer eller mindre attraktiva. På den frågan förde intervjupersonen Marcus ett intressant resonemang om någonting som kan liknas med en hierarki av intimitet. Han själv uttryckte aldrig att han upplevde en viss plattform som mer eller mindre attraktiv, men han talade

ingående om hur han upplever att vissa digitala kommunikationssätt och sociala medier är mer eller mindre intima. Sociala medier som uppmanar till en offentlig profil, som Instagram eller Snapchat, klassade Marcus som minst påträngande och därför också som minst intimt. Han menade att det därför också var okej och socialt accepterat att fråga efter någons Instagram eller Snapchat om man, till exempel, var ute på krogen. Telefonsamtalet betraktade Marcus som någonting väldigt intimt. Han menade att för honom hade det känts märkligt om en dejt hade ringt honom för att prata i telefon, innan en första dejt. Marcus tankegång går i linje med idén om medieideologier enligt Gershon (2010:3f) och antyder att det finns varierande värderingar kopplade till olika medieformer. Gershon menar att medieideologier är viktiga att förstå, eftersom att mediet självt på så sätt blir en del av det som kommuniceras (ibid.). Men vad innebär det egentligen att ha värderingar om en medieform? Representerar det åsikter om en teknologi i sig, eller är det snarare en fråga om den sociala praktik som teknologin erbjuder? När intervjupersonen Helena radade upp chattforum som hon anser oattraktiva sa hon:

Kik för att det är så gammalt, och detta är min åsikt, men alla som använder Kik eller WhatsApp gör det för de har någonting att dölja, att de antingen håller på med knark eller prostitution eller typ... Ja, men det är scetchy. Och sen Snapchat för att det är det som killar frågar efter om de vill byta nudes.

Helena benämnde aldrig Kik, Whatsapp eller Snapchat som icks och när jag frågade henne om hon ansåg att de apparna var avtändande så svarade hon nej, men tillade sedan att hon aldrig skulle få för sig att installera apparna för att chatta med någon på dem. Trots att Helena inte direkt associerade apparna med icks är det ändå tydligt att hon tillskriver forumen olika egenskaper. Det verkar också finnas en slags social och kulturell dimension till just de forum som Helena nämner - det är inte företaget Kik som hon ogillar, utan det är praktikerna som hon associerar med forumet som gör att Kik blir oattraktivt för henne. När jag frågade Liv om vilka former av digitala medier som hon anser mer eller mindre attraktiva svarade hon:

Snapchat är verkligen en stor ick! Liksom, fråga mig inte om min Snapchat. Jag har inte det ens, men det är verkligen *usch!* Så blir jag då. Jag tror att det handlar lite om integritet, att jag inte vill behöva fotografera var jag är eller vad jag gör för att kommunicera. Liksom, vill jag se dig så träffar jag hellre dig.

Det viktiga här är inte att understryka att en specifik medieform är bättre eller sämre än någon annan. Som Gershon (2010:3f) menar är våra idéer om olika medieformer till viss del subjektiva känslor och personliga uppfattningar - att Liv tycker att Snapchat är oattraktivt utesluter inte att någon annan potentiellt tycker att det är attraktivt. Samtidigt är det troligt att ens uppfattningar om olika forum är socialt bestämda. En "ideologi" kan inte vara någonting fullständigt individuellt. Möjligheten finns att Liv och hennes umgängeskrets inte använder Snapchat och att hennes medieideologi formas av hennes sociala miljö. Liv nämner också att det som hon ogillar med Snapchat som forum är delvis socialt betingat, hon säger att det handlar om "integritet". Det verkar inte vara medieteknologin som sådant som Liv ogillar, utan snarare någonting som ligger i en slags social och kulturell dimension. Att Liv benämner Snapchat som en ick är särskilt intressant i förhållande till frågan om vad medieformen faktiskt representerar. Är det den sociala praktiken som Snapchat kommer med? Är det ett socialt sammanhang? Eller den sociala gruppen som använder Snapchat? I Livs fall verkar det i alla fall vara en sammanflätning av allt ovanstående.

5.5 You look so dumb right now

Initialt tänkte jag inte att mina intervjuer skulle vidröra TikTok-trenden "new ick unlocked". Jag hade mest kollat på trenden som utgångspunkt för arbetet, för att förstå hur icks har framställts och använts i populärkulturella sammanhang. Intervjuerna ville jag snarare centrera kring icks som en levd erfarenhet. Dock kom trenden på tal, redan i den första intervjun, på intervjupersonens initiativ. Det verkade som att TikTok-trenden var en viktig aspekt av intervjupersonernas förståelse för icks. I de kommande intervjuerna valde jag därför att fråga om respektive intervjuperson hade koll på trenden. I fem av åtta intervjuer var så fallet.

Som nämnt i uppsatsens introduktion går "new ick unlocked" ut på att kvinnliga TikTok-användare lägger upp olika videoklipp på män. Samma ljud spelas i bakgrunden av varje videoklipp - textraden "You look so dumb right now" från Rihannas låt "Take a Bow". När jag frågade intervjupersonen Helena om vad hon tänker på när hon hör ordet ick nämnde hon trenden direkt:

Det finns väldigt många memes nu för tiden, där tjejer berättar om sina icks. Men sakerna som de säger är liksom, ja men, helt bisarra. Och det är väldigt kul. Jag såg en igår som var att en tjej hade skrivit att "om min kille skulle trilla när han

får en havsvåg på sig, då får jag en ick”. Och en annan som var typ “om min kille hade varit en katt och han hade purrat, då hade jag fått en ick”. Det är väldigt såhär, väldigt konstiga och specifika grejer, väldigt små grejer, och som jag kan tänka mig att många Andrew Tate-män blir så fucking arga på. (Skratt). Och det är också därför det är så kul.

Här nämner Helena två saker som är anmärkningsvärda. Dels att videoklippen är “bisarra” och dels att trenden är rolig för att den provocerar män.

I min intervju med Liv berättade hon om ett klipp som hon nyligen hade sett på en kille som satt på en motorcykel, där personen bakom kameran hade filmat hur killens öronsibbar fladdrade i vinden. Hon skrattade till och sa att: “Jag tror aldrig att en kille hade suttit och kollat på en tjejs öronsibbar och tänkt *usch*”. Även Ellen beskrev trenden som rolig och påpekade att den är både detaljrik och bisarr. Hon hade nyligen sett en video där en tjej hade filmat en kille som tuggade på mat och att killens muskler i tinningen hade rört sig så att hans keps gick upp och ned när han tuggade: “Det är ju svinkul att tänka att *det* skulle vara en ick”.

Sammantaget verkar trenden, på olika sätt, gå ut på att skämta om och göra satir av maskulinitetsnormer. Det verkar också som att det är just i de små, emellertid bisarra detaljerna som humorn ligger. När Ellen pratade om trenden nämnde hon en intressant poäng om innebörden av att skämta om maskulinitet på det sättet:

Jag tror att det finns något i den kvinnliga gemenskapen om att reta killar lite, att det är väldigt kul. Det blir lite så, look at them over there, stupid! Sen tror jag inte att det är helt bekvämt för killar att gå ut med småsaker de äcklas av på tjejer. Jag hade nog inte vågat göra det om jag var kille. För ibland kan icksen vara ganska taskiga och de kan verkligen slå ned på manligheten. Vi har ju jobbat länge på att män ska känna känslor och män ska vara mer i kontakt med sitt feminina, men nu så är det att “kolla, min kille cyklar, se vad töntig han ser ut”.

I citatet ovan påpekar Ellen att samhället har gått i en riktning där samhällsstrukturer som machokulturen och andra maskulinitetsnormer utmanas. Ändå verkar “new ick unlocked” göra satir av män som framställs som icke-maskulina, vilket öppnar för frågor som: Vad innebär det, egentligen? Är det att förstärka maskulinitetsnormer eller är det att utmana dem?

Helena menade att de flesta videoklippen hon har sett är på män som ser traditionellt maskulina ut, stora "tuffa" män, som gör saker som får dem att framstå som icke-maskulina eller "lite simpiga"⁶. Hon sa dock att det också finns videoklipp som skämtar om överdriven maskulinitet: "Det är nog precis det, att det är kul att driva om maskulinitet generellt bara, män håller fast vid sin maskulinitet så himla hårt och för att bryta det måste man få skämta om det". Helena menar alltså att trenden ifrågasätter flera aspekter av maskulinitet och att man, genom humor och satir, kan bryta ned en slags stereotyp föreställning om hur män bör och skall bete sig.

"New ick unlocked" tycks, framförallt, ha skapat en slags dialog kring vad som betraktas som attraktivt och oattraktivt. När jag frågade Liv vad hon tyckte om trenden sa hon:

Så jävla rolig! Jag tror aldrig jag har sett en sån video och inte relaterat. Det är det som är det lite läskiga, att man kan relatera till alla dessa icksen. Jag menar, innan hade jag ju aldrig någonsin tänkt på att en kille som cyklar på en för låg växel är oattraktivt, men nu när jag har sett det på en video och sen uppmärksammar det i verkligheten så känner jag "höj din växel för fan". Jag tror absolut det är på grund av trenden. När man ser andra, vad andra skriver. Som när killar har ballerinastrumpor, det har jag väl alltid tänkt att det är lite oattraktivt, men när andra lägger ut det så uppmärksammar jag det ännu mer för då tänker jag att jaha, andra tänker också det. Det är mycket sånt, att man kanske tänker att vissa saker är oattraktivt, och sen så när andra bekräftar det som att den känslan stärks.

I Livs svar blir det väldigt tydligt att trenden ger mening åt uttrycket. Dessutom är hennes svar intressant i förhållande till en slags kvinnlig prata-om-allt-kultur. I boken *Kitchen-Table Society* (1984) går det att läsa om hur antropologen Marianne Gullestad studerade norska arbetarklasskvinnor i deras hemmakultur. På vardagar samlades kvinnorna i varandras hem, runt köksbordet, för att dricka kaffe och samtala. Gullestad diskuterar betydelsen av köksbordet och menar att det blev en plats för kvinnorna att samtala om ämnen som inte var till för alla (ibid.). Det är svårt att svara på huruvida icks är ett fullständigt nytt fenomen, möjligheten finns att personer som har levt samma öden och på samma tid som den unge

⁶ Att vara en "simp" eller att vara "simpig" kommer från engelskan och har blivit ett uttryck som ofta används för att beskriva någon som är svag eller undergiven. Den svenska, exakta översättningen är "dåre" eller "dummerjöns".

Werther och Fröken Julie också har upplevt icks och känslan av äckel som kommer med dem. Och kanske är det så, men att den kvinnliga prata-om-allt-kultur som Gullestad porträtterar, har fått näring av sociala medier och gjort att romantiska störningsmoment ventileras mer öppet idag. Enligt Liv verkar det åtminstone som att trendens genomslag har öppnat för diskussioner kring förväntningar på hur en partner (eller i alla fall på hur en kille) skall och inte skall bete sig.

De icks som mina intervjupersoner har berättat om, och som jag genomgående har presenterat i uppsatsen, verkar inte nödvändigtvis ta fasta på saker som är icke-maskulina eller maskulina, men de följer TikTok-trenden “new ick unlocked” i det att de fokuserar på små petitesseer - som att spela kortspelet Magic, eller att ha en Åhus-dialekt. På samma sätt som TikTok-trenden handlar om att uppmärksamma småsakerna och finna humorn i dem, verkar icks som en levd erfarenhet göra det.

Intervjupersonen Marcus sa att han själv inte har TikTok och att han därför inte heller hade sett “new ick unlocked”. När jag frågade honom vad icks betydde för honom sa han att:

Jag kan förklara icks så som jag förstår det, och för mig har det varit en väldigt könad term. Jag tänker att icks är någonting som kvinnor säger om män som de tycker är oattraktivt. Det får gärna vara någonting oförklarligt, som känns lite godtyckligt, eller småaktigt. Jättevanliga grejer är väl, eller, det måste väl inte vara det, men det blir roligare att prata om det i den formen, att kvinnor skojar lite om hur småaktigt det är att inte gilla den här specifika grejen.

Jag reagerade på att Marcus beskrev icks som en könad term och bad honom att utveckla vad han menade med det. Han sa då att: “Icks är ju inte någonting som nödvändigtvis *är* könad, det är inget som stoppar män från att använda samma terminologi, eller från att känna sig äcklade av ett beteende, men jag har nog aldrig hört en man säga att någonting är hans ick”. När jag sedan frågade Marcus om han själv hade några icks sa han att det var svårt att komma på någon. Han medgav att han har olika preferenser på hur han önskar att en framtida flickvän hade kunnat se ut eller bete sig, men att han inte kunde komma på en liten ytlig småsak som hade kunnat få honom att vilja sluta dejta en annan person plötsligt. När jag frågade intervjupersonen Jack om hans uppfattning av icks sa han att hans förståelse av begreppet är att icks är ett beteende eller ett drag hos någon annan som gör att man blir äcklad. Även Jack hade svårt för att nämna några egna icks. Jack sa att han hade vissa specifika drag som han

ofta går efter när han dejtar, men att han själv inte har upplevt att han plötsligt, av en oförklarlig anledning, blivit äcklad av en annan. Han tillade sedan:

Däremot har jag fått höra av en tjej som jag dejtade att hon fick en ick av mig. Jag hade kläder på golvet och det var tydligen en ick. Och att min tandborste stod på handfatet vid toaletten och inte inne i badrumsskåpet. Men helt ärligt tror jag att icks handlar om fault finding. Att man försöker hitta fel hos någon annan.

Här vidrör Jack några frågor som egentligen har varit närvarande under hela uppsatsen. Nämligen: är det så att icks handlar om att hitta fel hos någon annan? Är dessa störningsmoment ett exempel på den unga, moderna romantikerns lidanden - att vi har blivit så pass kräsna att den moderna kärleken är död?

6.0 Är romantiken död? Avslutande diskussion och slutsatser

I denna uppsats har jag utforskat icks i ett försök att förstå den moderna kärlekens förändrade karaktär. Analysen har visat hur TikTok-trenden “new ick unlocked” utmanar maskulinitetsnormer genom att göra satir av dem. Humorn ligger i att uppmärksamma de små detaljerna. Samtidigt verkar det finnas en intressant ambivalens beträffande genus i trenden “new ick unlocked” - kvinnor förefaller reagera på män som bryter från den maskulina normen när de visar tendenser till femininitet. Normen om den starka, beskyddande mannen verkar därigenom gälla någonstans i den moderna heterosexuella kärleken, även om den aldrig uttalas direkt - utan snarare i skratten åt dess motsats. De icks som intervjupersonerna har vittnat om tar inte explicit fasta på genusaspekten - de handlar inte nödvändigtvis om att ifrågasätta maskulinitetsnormer. Däremot går det att argumentera för en slags implicit genusdimension, eftersom att icks verkar vara ett begrepp som främst används av kvinnor.

De icks som intervjupersonerna har vittnat om fokuserar också, likt trenden, på till synes triviala saker. Intervjupersonerna menade att icks ofta rörde sig om sådant som kan uppfattas som obetydligt, men som ändå framkallar starka känslomässiga reaktioner. Vissa icks upplevs i det fysiska mötet mellan två personer, på till exempel en första dejt. Intervjupersonerna menade att det då kunde handla om hur andra personer ser ut, klär sig, hur de pratar eller hur de rör sig. Dock har analysen också visat att oavsett om icks upplevs i det fysiska mötet är den digitala präglingen ständigt närvarande - icks verkar emellertid vara ett resultat av den kommodifiering som uppstår till följd av de många valmöjligheterna som dejtingappar och sociala medier erbjuder.

Analysen har också visat att icks kan upplevas i det digitala mötet mellan två personer. Det kan då handla om hur andra personer presenterar sig digitalt eller hur de kommunicerar i textform. Intervjupersonerna menade att om man inte kan mötas i ett digitalt språk är det inte heller troligt att man kommer kunna mötas i ett samtal ansikte-mot-ansikte. Vissa medieteknologier beskrevs också som icks. Dock verkade det då snarare handla om en slags kulturell eller social aspekt. Det var inte nödvändigtvis medieteknologin i sig som upplevdes som en ick, utan snarare praktiken, det sociala sammanhanget eller den sociala gruppen som medieteknologin associerades med. Sammantaget pekar detta på ett påtagligt skifte där en digital prägling av kärleksrelationer omformar det moderna romantiska landskapet.

Men vad säger då allt detta? Är romantiken död? Nja, analysen har snarare visat att drömmen om kärlek är närvarande. Samtidigt verkar det finnas en önskan om frihet och en slags självständighet från de strukturer som ett romantiskt förhållande traditionellt innebär, särskilt tydligt i intervjupersonernas attityder gentemot äktenskapet. Giddens (1992), Beck och Beck-Gernsheim (1995) och Illouz (2012) menar sammantaget att det moderna kulturella idealet om kärlek kan ses som bidragande till den kvinnliga frigörelsen. Genom att sanktionera en modell av jaget som individualistiskt, med rätt till att själv få välja att få älska och själv få välja vem att älska, har det kulturella kärleksidealet utmanat patriarkatet, kärnfamiljen, familjeinstitutionen och liknande samhällsstrukturer (Giddens 1992:44ff; Beck & Beck-Gernsheim 1995:52ff; Illouz 2012:12). Icks skulle kunna ses som ett exempel på den unge romantikerns lidanden eller som ett uttryck för den moderna kärlekens motstridiga natur. När vi ställer oss själva inför frågan “varför är den här personen *inte* rätt för mig?” utövar vi vår individualitet och vår frihet. Och genom att svara på den frågan distanserar vi oss från de strukturer som ett romantiskt förhållande traditionellt innebär. Att som kvinna tala om icks blir att ta makt över sin frihet inom det sexuella utrymmet. Kanske är det också därför som den känslomässiga reaktionen blir så stark, eftersom att vi, precis som Beck och Beck-Gernsheim (1995) menar, lever i en tid där kärleken är ett “normalt kaos” - vi vill älska, vi vill bli älskade, men vi vill inte alltid placeras inom strukturerna som älskandet kommer med. Modern kärlek verkar handla om att å ena sidan drömma om kärlek och att å andra sidan inte våga ge sig hän. Och det verkar också vara det som icks representerar.

7.0 Referenslista

Beck, U. and Beck-Gernsheim, E. (1995) *The Normal Chaos of Love*. Polity Press.

Brinkmann, S. (2018). *The Interview*. I Denzin, N. & Lincoln, Y. (red.) *The SAGE Handbook of Qualitative Research*. Btj, s. 576-599.

Bryman, A. (2008). *Samhällsvetenskapliga metoder*. Liber: Malmö.

Gershon, I. (2010). *The breakup 2.0: disconnecting over new media*. Ithaca, N.Y.: Cornell University Press.

Giddens, A. (1992) *The Transformation of Intimacy : Sexuality, Love, and Eroticism in Modern Societies*. Polity Press.

Gullestad, M. (1984) *Kitchen-table Society: A Case Study of the Family Life and Friendships of Young Working-class Mothers in Urban Norway*. Oxford University Press.

Illouz, E. (2012). *Why love hurts: a sociological explanation*. Cambridge: Polity Press.

Kaufmann, J-C. (2009). *Gripes: The Little Quarrels of Couples*. Cambridge: Polity Press.

Kvale, S. and Brinkmann, S. (2014) *Den kvalitativa forskningsintervjun*. Tredje [reviderade] upplagan. Studentlitteratur.

Pink, S, Tacchi, J, Horst, H, Lewis, T, Postill, J & Hjorth, L (2016) *Digital ethnography : principles and practice*, Första upplagan. SAGE.

Elektroniska resurser

Bandinelli, C. (2022) *Dating apps: towards post-romantic love in digital societies*, International Journal of Cultural Policy, 28:7, 905-919, DOI: 10.1080/10286632.2022.2137157. (Hämtad: 7 november 2023).

Bryant, K. and Sheldon, P. (2017) *Cyber Dating in the Age of Mobile Apps: Understanding Motives, Attitudes, and Characteristics of Users*, *American Communication Journal*, 19(2), pp. 1–15. Available at:
<https://search-ebscohost-com.ludwig.lub.lu.se/login.aspx?direct=true&AuthType=ip,uid&db=cms&AN=133823096&site=ehost-live>. (Hämtad: 1 november 2023).

Byron, P., Albury, K. and Pym, T. (2021) *Hooking up with friends: LGBTQ+ young people, dating apps, friendship and safety*, *Media, Culture & Society*, 43(3), pp. 497–514.
doi:10.1177/0163443720972312. (Hämtad: 1 november 2023).

Efter Fem (2023). *Nya begreppet "The ick" inom dejting* [TV-program]. TV4, 17 januari 2023.
<https://www.tv4.se/artikel/3biAaNebZeoX1LpeUQRBDd/nya-begreppet-the-ick-inom-dejting>
g. (Hämtad: 7 november 2023).

Garda, M.B. and Karhulahti, V.-M. (2021) *Let's Play Tinder! Aesthetics of a Dating App*, *Games & Culture*, 16(2), pp. 248–261. doi:10.1177/1555412019891328. (Hämtad: 1 november 2023).

Gershon, I. (2020) *The Breakup 2.1: The ten-year update*, *Information Society*, 36(5), pp. 279–289. doi:10.1080/01972243.2020.1798316. (Hämtad: 20 november 2023).

Goldberg, S., Yeshua-Katz, D. and Marciano, A. (2022) *Online construction of romantic relationships on social media*, *Journal of Social & Personal Relationships*, 39(6), pp. 1839–1862. doi:10.1177/02654075211067814. (Hämtad: 7 november 2023).

Kallis, R.B. (2020) *Understanding the motivations for using Tinder*, *Qualitative Research Reports in Communication*, 21(1), pp. 66–73. doi:10.1080/17459435.2020.1744697.
(Hämtad: 7 november 2023).

Kulturnytt (2023). Ellinor Lennermo. [Radioprogram]. Sveriges Radio P1. 27 December 2023.

<https://sverigesradio.se/artikel/ick-nepo-baby-och-bubbelhoppa-har-ar-arets-nyord-2023>.

(Hämtad: 29 december 2023).

LeFebvre, L.E. et al. (2019) *Ghosting in Emerging Adults' Romantic Relationships: The Digital Dissolution Disappearance Strategy*, *Imagination, Cognition and Personality*, 39(2), pp. 125-150–150. doi:10.1177/0276236618820519. (Hämtad: 7 november 2023).

Lunds universitet (2023). *Riktlinjer för behandling av personuppgifter i examensarbeten vid Samhällsvetenskapliga fakulteten*.

https://www.sam.lu.se/internt/sites/sam.lu.se.internt/files/2023-03/Riktlinjer%20f%C3%B6r%20hantering%20av%20personuppgifter%20i%20examensarbeten%20vid%20S-Fak%20230316_beslut.pdf. (Hämtad: 1 januari 2023).

Marcotte, A.S. et al. (2021) *Young adults' romantic investment behaviors on social media*, *Personal Relationships*, 28(4), pp. 822–839. doi:10.1111/per.12390. (Hämtad: 7 november 2023).

Madianou, M. and Miller, D. (2018) '*Polymedia: Towards a new theory of digital media in interpersonal communication*', *Monitoring Obshchestvennogo Mneniya: Ekonomicheskie i Sotsial'nye Peremeny*, 1(143), pp. 334-356–356. doi:10.14515/monitoring.2018.1.17. (Hämtad: 7 november 2023).

Minina, A., Masè S. and Smith J.(2022) *Commodifying love: value conflict in online dating*, *Journal of Marketing Management*, 38:1-2, 98-126, DOI: 10.1080/0267257X.2022.2033815. (Hämtad: 1 november 2023).

Narr, G. and Luong, A. (2023) *Bored ghosts in the dating app assemblage: How dating app algorithms couple ghosting behaviors with a mood of boredom*, *Communication Review*, 26(1), pp. 1–23. doi:10.1080/10714421.2022.2129949. (Hämtad: 1 november 2023).

Rehman, S. and Hodgson, N.S. (2020) *Deleting Relationships in the Digital World*, *Global Media Journal: Pakistan Edition*, 13(2), p. 1. Available at:

<https://search-ebshost-com.ludwig.lub.lu.se/login.aspx?direct=true&AuthType=ip,uid&db=cms&AN=152953682&site=ehost-live> (Hämtad: 1 november 2023).

Sernett, K. et al. (2021) *Just Txt Me: How Digital Platforms Shape the Close Relationships of Generation Z*, Iowa Journal of Communication, 53(1), pp. 56–74. Available at:

<https://search-ebshost-com.ludwig.lub.lu.se/login.aspx?direct=true&AuthType=ip,uid&db=cms&AN=154211638&site=ehost-live> (Hämtad: 1 november 2023).

Selwyn, N. (2009). *The digital native – myth and reality*. Aslib Proceedings: New Information Perspectives, 61(4), 364-379. doi:10.1108/00012530910973776. (Hämtad: 7 november 2023).

Skierkowski, D. and Wood, R. M. (2012). *To text or not to text? The importance of text messaging among college-aged youth*. Computers in Human Behavior, 28(2), 744-756. doi:10.1016/j.chb.2011.11.023 (Hämtad: 7 november 2023).

Timmermans, E., Hermans, A.-M. and Oprea, S.J. (2020) *Gone with the wind: Exploring mobile daters' ghosting experiences*, Journal of social and personal relationships [Preprint]. doi:10.1177/0265407520970287. (Hämtad: 7 november 2023).

Urbandictionary (2017). *The Ick*.

<https://www.urbandictionary.com/define.php?term=The%20Ick> (Hämtad: 1 december 2023).

Vetenskapsrådet. (2002). *Forskningsetiska principer inom humanistisk-samhällsvetenskaplig forskning*.

https://www.vr.se/download/18.68c009f71769c7698a41df/1610103120390/Forskningsetiska_principer_VR_2002.pdf (Hämtad: 1 januari 2023).

Wyszkay (2023) 6 September. Tillgänglig på:

https://www.tiktok.com/@wyszkay/video/7275802414240779553?_r=1&_t=8jYaWJ6OdU1&social_sharing=1 (Hämtad: 15 Jan 2024).

Bilaga 1

Etiska riktlinjer och samtycke till deltagande. Har lästs upp till varje informant.

1. *Informerat samtycke/fritt deltagande*

- Intervjun som jag nu ska hålla i är en del av mitt examensarbete i ämnet medie- och kommunikationsvetenskap vid Lunds Universitet.
- Studiens syfte är att studera och analysera dejtingfenomenet icks som en komponent i den samtida dejtrelationen. Jag är också intresserad av att studera hur aspekter av den digitala kulturen, på olika sätt, omformar det moderna romantiska landskapet.
- Har du några frågor om syftet?
- Ditt deltagande är frivilligt. Det betyder att du kan avbryta din medverkan när som helst, helt utan konsekvenser.
- Om det är någon fråga som du inte vill svara på är det också helt okej att inte svara på den frågan. Vi kan också avbryta intervjun när som helst.
- Alla frågor i intervjun har formulerats med hänsyn till riktlinjer som vi har fått från den Samhällsvetenskapliga fakultetsstyrelsen vid Lunds Universitet.
- Om det är okej med dig så vill jag gärna spela in vår intervju så att jag sedan kan transkribera dina svar. Detta gör jag för att säkerställa att jag senare kommer att ange dina svar på ett korrekt sätt, för att se till så att mina personliga subjektiva åsikter inte speglar datainsamlingen, för att underlätta den kommande analysen och också för att vårt samtal ska kännas så naturligt som möjligt (så att jag inte behöver anteckna under tiden). Innan du svarar på om det är okej så går jag gärna igenom resterande etiska riktlinjer.

2. *Konfidentialitet/anonymitet:*

- Din identitet kommer att hållas konfidentiell genom hela arbetets gång.
- Det är bara jag som kan ditt riktiga namn, i uppsatsen kommer jag att anonymisera dig helt. Du får gärna komma på en egen pseudonym åt dig själv som jag kan använda när jag transkriberar dina svar. Detta gör jag för att skydda din identitet. Ingen annan än du och jag vet om din riktiga identitet.
- Inga av dina personuppgifter kommer att publiceras i samband med arbetet. Jag kommer inte heller att efterfråga några personuppgifter om dig, såsom adress, e-postadress eller annan information kopplad till dig.

- Det kommer inte att gå att koppla din intervju till dig på något sätt. Det är bara jag som har tillgång till ljudinspelningen av vår intervju, jag kommer också att döpa ljudinspelningen efter det fiktiva namn som du kommer på åt sig själv. När analysen är färdig kommer jag att radera ljudinspelningen.

3. *Mer om datahantering:*

- Intervjun kommer först att transkriberas. Därefter kommer jag göra en tematisk analys av intervjun. Sedan kommer intervjun att analyseras utefter mitt teoretiska ramverk.
- Jag kommer, med jämna mellanrum, att presentera utkast på uppsatsen till min handledare på institutionen, men min handledare kommer aldrig att få reda på din riktiga identitet.
- Den data som samlas in får inte, och kommer inte, användas i andra sammanhang än för forskningsändamål.
- När uppsatsen är färdig kommer den att publiceras på Lund University Publications Student Papers. Där kan du också läsa uppsatsen och se hur dina bidrag har använts. Eftersom att du själv har valt pseudonym så kommer du enkelt att kunna se vilka svar som är dina.
- Efter intervjun vill jag väldigt gärna höra hur du har tyckt att intervjun har varit!
- Har du några frågor?
- Samtycker du till din medverkan?
- Är det okej att jag spelar in intervjun?

Bilaga 2

Intervjuguide

Kategori	Fråga	Syfte med fråga	
Bakgrund/Vardag	1. Hur ser en vanlig dag ut för dig?		
Bakgrund/Vardag	2. Arbete? Studerar du? Fritid?		
Bakgrund/Om framtid	3. Vad har du för framtidsvisioner? Var ser du dig själv om tio år?		
Bakgrund/Medier	4. Vilken medieform (sociala medier eller kommunikationsteknologier) använder du helst när du kommunicerar med bekanta vänner?	Medieideologi	
Bakgrund/Medier	5. Finns det någon medieform du skulle klassa som mer formellt än något annat? Mer attraktiv/oattraktivt?	Medieideologi	
Dejting/kärlek	6. Är kärlek någonting du drömmer om? Varför/varför inte?	Kulturellt kärleksideal	
Dejting/kärlek	7. Vad har du för framtidsvisioner vad gäller kärlek? Äktenskap?	Individualisering/ självförverkligande	
Dejting/kärlek	8. Hur värdesätter du självständighet inom kärleksrelationer? Varför är det viktigt/oviktigt?	Individualisering	
Dejting/kärlek	9. Berätta om din erfarenhet av dejting!		
Dejting/kärlek	10. Går du på många (nät)dejter? Varför/Varför inte?		
Onlinedejting/kärlek	11. Varför använder du dejtingappar? Varför använder du inte dejtingappar? Hur kommer det sig att du dejtar?		
Icks	12. Vad tänker du på när du hör ordet "icks"?		
Icks	13. Hur skulle du definiera		

	“icks”? Vad gör en “ick” med dig?		
Icks	14. Kan du minnas första gången du kom över begreppet?		
Icks	15. Vad har du för några “icks”?		
Icks	16. Är “icks” någonting som du tidigare har erfarit i dejtinglivet eller är det någonting som du har en förutbestämd bild av att du ogillar?		
Icks	17. Kopplar du dina “icks” till erfarenheter som sker “i verkliga livet”? På vilka sätt?		
Icks	18. Har du någonsin avslutat en dejt-relation som en konsekvens av en “ick”? Hur gjorde du då? Berättade du för personen om din “ick”?		
Relationsuppbrott	19. Vad anser du är ett bra/dåligt avslut på en relation?		
Reflektioner	20. Tänker du mycket på “icks”?		
Reflektioner	21. Om ja, vad gör de reflektionerna med dig själv?		